

1908-04-05

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 1 0 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9207>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αί ἐπιστολαὶ τῆ Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2

Ἰπεύθυνος Ἱδιοκτίτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΑΗΣ

ΤΙΜΕΣ ΠΤΑΙΟΥΣΙΝ

Ἰπὸ τὸ κράτος τῶν ἀνιερῶν καὶ δυσαρέστων ἐντύπῳ καὶ δι-αλογισμῶν ἀπὸ τῶν τελευταίων θλι-θερῶν γεγονότων ἐν Λευκωσίᾳ προ-βάλλεται αὐτομάτως τὸ ἐρώτημα: τίνας πταίουσιν; Οἱ μα-κρὰν διάγοντες καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς ἀγνοοῦντες θ' ἀπαντήσωσιν ἀδιαστά-κτως: πᾶντες! μετὰ γαληνια-σῆς τῆς συνειδήσεως ἐπὶ τῆ ἐτυμηγο-ρία αὐτῶν εἶναι ἀμερόληπτος καὶ δικαία. Ἐντούτοις, καὶ ἀν πάντες πταίωμεν, ὑπάρχουσι μετὰ ἡμῶν οἱ μᾶλλον ὑπεύθυνοι, ἀλλ' οἱ κυ-ριῶς καὶ μάλιστα ὑπεύθυνοι εἶναι ἐ-κείνοι εἰς τοὺς ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀνέ-θηκε πάσας τὰς ἐλπίδας του περὶ ἀκριβοδικαίας διακανονίσεως τοῦ δι-αφροῦτος καὶ ἐξεραβίζοντος αὐτὸν ζητήματος. Ἀντὶ διαίτητων ὁμῶς καὶ δικαστῶν ἀνεδείχθησαν οὗτοι Διολοὶ ἀνοξάντες τοὺς ἀκούους αὐτῶν πάντας καὶ ἀπολύσαντες εἰς τὴν νῆ-σον ἡμῶν λαίλαπας καὶ καταγίδιας Ἐν δὲ οἱ μακρὰν καὶ ὑψηλὰ ἐπὶ τῶν πατριαρχικῶν θρόνων καθήμενοι δὲν ἤβουλήθησαν νὰ καταστειλωσι τὰ προσωπικὰ αὐτῶν πάθη καὶ τὰς φλεγούσας ἀντιζητίας, οἱ κοινὸι ἡ-μεῖς ἐδῶ καὶ ἀσχημὸι βροτοὶ οὐδὲλως ἄπορον εἶναι παραπαίωμεν καὶ σφαλ-λόμεθα. Ζητοῦσι παρ' ἡμῶν θυσίας οἱ μὴ συγκρατοῦντες νὰ θυσιάσωσι τὰ ἴδια πάθη των καὶ ὑπὸ τὸ κρά-τος τούτων παραχθέντες εἰς ἀπο-φάσεις ἀδίκους καὶ σκληράς. Ἐπὶ οὕτω ἐλα εἶτη συνταράσσει τὴν νῆ-σον ἀδιαιεπτος σάλος κομματικῶς καὶ ἀλλεπάλληλοι ἐκλογαὶ κατέδει-ξαν τὴν ἀσύγκριτον ὑπεροχὴν τῆς ὑπὲρ τῶν ἐθνῶν καὶ θεσμίων τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας μερίδος, ἀ-ξιοῦσης ὅπως κρατήσῃ ταῦτα καὶ τὸ κανονικὸν δίκαιον, καθ' οὗ ἐξηγήρη-θη καὶ πολεμὶ ἀσχημῶτος μειονοφτη-φία. Καίτοι τὰ δίκαια τῆς μεγάλης πλειονοφτηφίας ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ἀνωμολογήθησαν ἐπανειλημμένως καὶ κατὰ τρόπον ἐπισημότατον καὶ ἀναμφισβήτητον, διὰ μιᾶς ἀποτόμου καὶ ἀδοκῆτου ἀνακρούσεως καταπα-τοῦνται ταῦτα καὶ παραβιάζονται κατὰ τρόπον ὑβριστικώτατον καὶ τὰ μά-λιστα προκλητικῶν. Αἱ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὁμονοίας ἐπικληί-σεις βλάπτονται ἀποτόμως εἰς λήθην καὶ ἀσθαιρέτως καὶ δεσποτικῶς διαρι-ζοῦνται ἐν Φαναρίῳ πρόεδρος τῆς Αὐ-τοκεφάλου ἡμῶν Ἐκκλησίας οὐχὶ τῆς τῆς, ὡς τούλάτῃστον ὑπὸ πρόσχημα προσβάλλετο μέχρι τοῦ-δε, ἀλλ' ὁ ὑποψήφιος τῆς ἀσχημῶ-του μειονοφτηφίας, καὶ τοῦτο κατὰ τρόπον ἐλως ἀνευλαβῆ πρὸς τὴν ἐπ' αἰώνων καθιερωμένην τά-ξιν ἐκλογῆς ἐπισκόπων ἐν τῇ Κυ-πριακῇ Ἐκκλησίᾳ. Τὸ ἀκατονόμα-στον ἀδίκημα τοσοῦτον κατὰ δὴλον ἐγένετο, ὥστε κατέπληξε τὸ πανελ-λήμιον, καὶ ὁ πανελλήμιος τύπος πλὴν τινῶν εὐνοήτων ἐξαίρεσεων, κατέδικασε τὸ ἀδικαιολόγητον πρα-ξικόπημα τοῦ Φαναρίου.

Κατὰ τοιοῦτου ἀδικήματος ἡγήθη ὁ Κυπριακὸς λαὸς τῆ 20 Φεβρουα-

ρίου ὁμήσας εἰς τὴν Ἀρχιεπισκο-πὴν καὶ ἀποσεθήσας τὸν μέγιστον κίνδυνον εἰς ὃν ἐξέβητο ὑπὸ τὴν πανηγυρικὴν κωδωνοκρούσιν τῆς ἀ-σχημῶτος μειονοφτηφίας οὐχὶ ἄπλα ἱστορικῶς καὶ θεωρητικῶς δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἀλλ' αὐτὴ ἡ εὐπραγία καὶ ἡ ἐθνικὴ τύχη τῆς νήσου ταύτης. Τὸ κίνημα ἐκείνο ὑπῆρξεν αὐθόρμητον καὶ ἐλως ἀπα-ράσκευον καὶ ἀπρομελέτητον, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο θὰ εἴχην ἀνυπολογί-στους συνεπείας, χωρὶς τῆς ἐπικαιροῦ καὶ συντηρῆς ἐπεμβάσεως τῆς Κυβερ-νήσεως. Ὅταν οἱ λαοὶ τιτρώσκονται εἰς τὰ κειρώματα καὶ τερπύματα αὐτῶν παραφέρονται εἰς τὰ ἄκρα καὶ ἐκτρέπονται εἰς πράξεις ἀς μετὰ φρικῆς καὶ τρόμου θὰ διελογίζοντο ἐν θυμῶν καὶ εἰργηνιαίς περιστά-σει, πικταλῆς δὲ ἀγνοία τῆς ἱστο-ρίας τῶν λαῶν ἢ ἐκουσία τύφλωσις πρὸς τὴν ἀναμφισβήτητον ἱστορικὴν ἀλήθειαν θὰ ἐπέτρεπον τὴν δι-σταγμῶν.

Οὐδεὶς τῶν συνδραμόντων εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τῆ 20 Φεβρου-αρίου διενόηθη φόνους καὶ ἐμπρη-σμοὺς, διότι ἠλάυνοντο πάντες ἐκεῖ ὑπὸ τῶν εὐγενεστάτων ἑλλατικῶν ὅπως ἀντὶ πάσης θυσίας ὑπαραπί-σωσι τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας τὰ δίκαια καὶ τῆς νήσου τὸ ἐθνικὸν μέλλον, παρὰν δὲ ἀντίστασιν ἀπονε νοημένην θὰ συνέτριβον διὰ τῆς ἀκαταγωνίστου ἐκείνης βίωσις καὶ ἰσχύος δι' ἣν τὸ προσβαλλόμενον καὶ προπηλακισόμενον δίκαιον ὀλλίξει καὶ τοὺς μᾶλλον δευλοὺς καὶ ἀπολέ-μους λαοὺς. Τοῦ δικαίου τούτου ἡ ταχὴ καὶ ἐγκαίριος ἱκανοποίησις ἀ-πήλλαξε τὴν νῆσον ἡμῶν συμφορῶν, ἀς ἐπὶ πολὺ θὰ ἐβρηνοδύμεματῶς ἀνευ ἐλπίδος ἐπανορθώσεως. Ἡ ἐκένω-σις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπὸ τῶν διερεθίζοντων ἐν αὐτῇ ρασοφόρων τὸν λαὸν καὶ σκευωροῦντων κατ' αὐτοῦ ἐπὶ οὕτω ἐλα εἶτη πᾶσαν ὑ-βριν καὶ σκωφαντικὴν κατέστειλε τὴν ἀγανάκτησιν τῶν πανταχόθεν τῆς νήσου ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ συρρεοσάν-των κατὰ χιλιάδας διαδηλωτῶν, οἵτι-νες θὰ ἀνήρχοντο εἰς μυριάδας ἐντὸς ἐλαχίστων ἡμερῶν, καὶ χάρις εἰς τὴν ἐγκαίριον ἱκανοποίησιν ἀνεστάλη μὲν ὁ μακρόθεν παφλαῶν χειμαρ-ρος διήλασαν δὲ διὰ τῆς πόλεως ἐν πα-ραδειγματικῇ κοσμιότητι καὶ εὐταξίᾳ αἱ χιλιάδες ἐκείναι, καὶ ἐπανήλθον εἰς τὰ ἴδια ἀνευ ἐλαχίστης παρεκ-τροπῆς.

Πολὺ ἀποκαλυπτικὴ ὑπῆρξεν ἡ πρόκλησις ἐξ ὀνόματος τῆς μει-ονοφτηφίας ἐπὶ καὶ ἀνευ ἀστυ-νομικῆς δυνάμεως εἶναι αὐτὴ ἱκανὴ νὰ προσηλασθῇ τὴν Ἀρχιεπι-σκοπὴν κατὰ τῆς ἐξεγερθεῶς τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἐὰν ἀνελογί-ζοντο οἱ ἡγήται τῆς μειονοφτηφίας τὴν σημασίαν τῆς ἐπικρατοῦσας προ-κλήσεως καθ' ὅλοκλήρου λαοῦ, πιστεύομεν εἶναι δὲν θὰ ἐπέτρεπε νὰ φύγη αὐτὴ τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων των. Ἡ πρόκλησις αὐτὴ καὶ μόνη καθιστᾷ ὑπευθύνους καὶ τῶν τελευ-ταίων θλιθερῶν γεγονότων τοὺς ἱ-θύνοντας τὴν ἀσχημῶτος μειονοφτη-φίαν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Μετ' ἐλαφρᾶς ὀλως συνειδήσεως ἠπεληγοσαν οὗτοι τὸν λαὸν ἐπὶ καίτοι μέγανως μειονοφτηφοντες εἶναι ἰ-κανοὶ νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ἀπαίτησιν αὐτῶν διὰ τῶν διπλῶν, διὰ στοιχει-σίων δηλονότι κωκοποιῶν, διὰ μι-οσοφορῶν δολοφονῶν καὶ ἐπὶ πτω-μάτων τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν νὰ στήσωσι τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρό-νον, ὡς, ἐξωμολογήσατο δημοσίᾳ ἐν Μύρτῳ ὁ πρῶην Μητροπολίτης Κυ-ρηναίας κ. Κύριλλος Βασιλείου, καὶ ταῦτα εἶτε ἐγένοντο μακρὰν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν κινδύνου, διότι ἐνόσφ ἦσαν ἐν τῇ ἀρχιεπισκο-πῇ κατέκλιστοι μετὰ τῶν συνανθ-κῶν αὐτῶν ἐλφάραξον καὶ ὠχρίων ὑπὸ φόβου καὶ τρόμου συσχεθέντες.

Ἡ ὀχλαγωγία ἀρα τῆς 25 Μαρ-τίου τοιαύτην εἶχεν ἐνοίαν, ἵνα δεῖ-ξη ἢ μειονοφτηφία πρὸς τὴν Κυβέρ-νησιν καὶ τὸν λαὸν τῆς νήσου τῆν τρρομερὰν δύναμιν δι' ἣς θὰ ὑπε-ρήσκη τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ἀν ἡ Κυβέρνησις ἀπέδιδεν αὐτὴν, ὡς ἠξί-ουν, εἰς τοὺς γνωστός ρασοφόρους. Ἡ προκλητικὴ ὁμῶς ἐκείνη ἐπὶ-δειξις κατέδειξε μόνον τὴν ἀνεπανθ-ρωτων κατὰπτωσιν καὶ ἐκμηθένειν τῆς μειονοφτηφίας. Ἐνέτεινε πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς καὶ μόλις ἤβυ-νήθη νὰ συγκεντρώσῃ δύο ἑκατον-τάδας χωρῆκῶν καὶ τοσοῦτους ἄλ-λους ὑπηρετὰς ἵνα διαμαρτυρηθῇ κα-τὰ τῆς κατοχῆς τῆς ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ νομοσβδ-ου, καὶ διὰ τοιαύτης δυνάμεως ἀξιοὶ κατὰ τρόπον ἀστείότατον, εἰς ὃν μᾶ-την προσεπάθησε νὰ προσδώσῃ χα-ρακτῆρα τραγικόν, νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν γνώμην καὶ τὴν θέλησιν αὐτῆς.

Ἡ μεγάλη ὁμῶς τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πλειονότης καὶ τὰ ὑγιέστερα προσέτι στοιχεία τῆς μειονοφτηφίας ἀξιοῦσιν ὅπως ἀποκατασταθῇ ὡς τάχιστα ἡ εἰ-ρήνη καὶ ἡ ὁμόνοια ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἡ εὐσταθῆς καὶ ἐρρωμένη ἐργασία ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, τῆς προαγωγῆς τῆς κοινῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἐπρρῶσεως τῶν ἐθνικῶν παθῶν τοῦ λαοῦ.

Οὐδέποτε καὶ ἀπ' οὐδένι λόγῳ ὁ Κυπρ. λαὸς θὰ ἐπιτρέψῃ ἐπὶ πλέον τὴν διαχείρισιν τῆς μεγάλης ἐκκλη-σιαστικῆς καὶ μοναστηριακῆς περι-ουσίας εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνων, οἵτινες μέχρι τοῦδε ἀνευθύνως διαχειρισθέν-τες αὐτὴν ἀπεστέρησαν καὶ λαὸν καὶ ἐκκλησίαν σημαντικωτάτων οἰκονο-μικῶν πόρων ἐπὶ μεγίστην βλάβην ἐκκλησιαστικῆ καὶ ἐθνικῆς, οὔτε πρε-παι νὰ παραταθῶσιν αἱ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀσχημῶτα αἰτίνας ἀπὸ ἐτῶν σκανδαλλίζουσι τὸν λαὸν ἅπαντα.

Συμπαγῆς καὶ ἡνωμένος ὁ Κυ-πριακὸς λαὸς θὰ δυνῆθῃ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν κραταιὰν θέλησιν του εἰς τοὺς εὐαρίθμους ἐκμεταλλευτὰς καὶ τοὺς ἄλλους παραξίας, οἵτινες περισσῶς καὶ θρασέως ἠσυχρόνησαν μέχρι τοῦδε, ἵνα ἀποκαταστήσῃ καθ' ἑ-κασαν τὴν νῆσον τὴν εὐκοσμίαν καὶ εὐταξίαν καὶ ἀναδείξῃ ἑαυτὸν λαὸν παντελῶς ἄξιον τῆς εὐγενεῶς κατα-γωγῆς του καὶ τῶν εὐγενεστέρων καὶ ἱερωτέρων ἰδεῶν του.

Τὸ αἰσχρὸν παρελθὸν ἐτάφη ὑπὸ

τὸ βάρος τῆς ἀγανακτήσεως καὶ τῆς ὀργῆς του, καὶ ἀτανῶς ἔχων ὁ λαὸς οὗτος πρὸς μέλλον αἶον καὶ εὐτυχῆς οὐδὲλως καὶ παρ' οὐδένος δύναται ν' ἀποτραπῆ τῆς αἰτίας πορείας του ἦν ἀπὸ ὀκταστίας βαίνει πρὸς τὸ ἀπ-αίωνων ἐνδεδειγμένον τέμμα.

ΣΧΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ἹΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

Τριῶν τις τοῦ κανονικοῦ δικαίου ἐν-δοῖ κατὰ συνέχειαν φύλλοις τῆς ἐν-ταῦθα ἐκδομένης «Πατρίδος» παρέχει τὴν πολυτιμὸν (!) αὐτοῦ συμβολὴν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὰς σέλλιας αὐτοῦ ἐ-πισκοπῶν ἐξάγει ἀπρόχειρα διδάγμα-τα μὴδὲνα ἕτερον σκοπὸν ἔχων ἢ τὸν ὑπ' αὐτοῦ τούτου ὑποδεικνυόμενον ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου αὐτοῦ ἀρθρου. Ἀ-γνοοῦμεν τὸν γράφοντα, ἐκ τῶν ὑπ' αὐ-τοῦ ὁμῶς γραφομένων εὐκλως δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ δεινότητά, διότι ἐκ τῶν κρηπῶν τὸ δένδρον γίνωσκασαι ὑπὸ δὲ σαφρὸν δένδρον κρηπῶν πονηροῦ ποιεί »

Διὰ μακρῶν ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ ἀρθρῳ ὁ τῶος κεκορμμένος αὐτοῦ θη-σαυρὸς ἐξετάζει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κα-νονικοῦ Δικαίου (!!) τὰς σχέσεις τῆς ἐκκλησίας καὶ πολιτείας καὶ ἐν συγχι-νήσει, ὡς ἀπὸ τριπόδος, ἀναφωρεῖ ὅτι ἀ ἔκκλησία ἔχουσα αὐτοτελή καὶ ἀ-νεξάρτητον τὴν σφῆραν τῆς δικαιοδοσί-ας αὐτῆς ἐξαρκεῖται μὲν εἰς τὰ ἴδια δι-καια, δὲν ἐπιτρέπεται ὁμῶς καὶ τὴν ἐ-πέμβασιν τῆς Πολιτείας εἰς καθρῶς ἐκκλησιαστικῆς φύσεως ζητήματα πα-ρακατιῶν δὲ ὑπ' ἐνδοπισιασμοῦ κατεχό-μενος ἀναρροῦναι. Ὅτις δὲ ἀνατρέχων μετὰ προσοχῆς εἰς τὴν μακράναια ὑ-παρξιν τῆς καθόλου ἐκκλησίας καὶ τῶν διαφόρων κατὰ τόπους ἐκκλησιῶν διέ-κρινέ που νόμιμον καὶ κανονικὴν ἐπέμ-βασιν τῆς πολιτείας εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας; » Δικαιοῦμεν τὸν διδά-σκων τοῦ κανονικοῦ δικαίου δι' ἑσα-γρᾶς, διότι φαίνεται ἐσπούδασε (!) μόρον τὸ κανονικὸν δίκαιον, ἀγνοεὶ δὲ τὴν τε καθόλου ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ κανονικοῦ δικαίου ἰδίᾳ. Ἐν ἀν-γίνωσκε καὶ ἐγίνωσκεν ἔ-στω καὶ τὴν Βυζαντινὴν μόνον ἱστο-ρίαν ἐκκλησιαστικῆς τε καὶ πολιτικῆς, ἀν ἐγίνωσκε τὰ πρακτικὰ τῶν Οἰκουμ. Συνόδων θὰ ἀνεγνώριζεν ὅτι οὐδέποτε συνεχρηθῆ τῇ ἐκκλησίᾳ τὸ ἀκωλύτως καὶ ἐλευθέρως ἀπὸ πάσης κοσμικῆς ἐ-πεμβάσεως ἐνεργεῖν, ὡς τὰ ἐφεξῆς ἱ-στορικὰ γεγονότα τοῦτο περιτράνωσιν θὰ μαρτυρήσωσι.

Γνωστὸν ἐστὶ ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους αἰῶνας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς ἢ Ἐκκλησία ἀμελιχῶς κατεδιώκετο ὑπὸ τῆς πολιτείας, μέχρι οὗ ὁ πρώτος Χρι-στιανὸς αὐτοκράτωρ, ὁ Μ. Κωνσταντι-νὸς ἀνεκήρυξε τὸν Χριστιανισμὸν θρη-σκείαν τοῦ κράτους. Ὁ Μ. Κωνσταν-τίνος αὐτοκράτωρ ὢν χριστιανὸς παρέλα-θεν ἐκ τῶν ἐθνικῶν Αὐτοκρατορῶν καὶ τὸν τίτλον pontifex maximus (—ἀρχὸς ἀρχιερέων), τῷ παραδείγματι δ' αὐτοῦ ἠκολούθησαν καὶ οἱ μετὰ ταῦτα Βυζαντινοὶ Αὐτοκράτορες, ἔχοντες οὖν τῷ τίτλῳ καὶ τὴν ὑπεράττην ἐφορέαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν, οὐδὲλως τοῦτο θεωροῦντες ἀντιχριστι-ανικόν. Ἡ Ἐκκλησία ἀνεγνώριζε τὸ ἀ-

ξίωμα τοῦτο εἰς τοὺς Αὐτοκράτορας ἐ-πευρημοῦσα πολλάκις ἐν Συνόδοις αὐτοὺς ἀπὸ εὐσεβῆ τῷ ὀρθοδόξῳ τῷ εὐσεβῇ βασιλεῖ τῷ ἀρχιερεὶ βασιλεῖ.... πολλὰ τὰ εἶτη. Τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας διετήρησαν ἅπαντες αἱ Βυζαντινὸι αὐτοκράτορες ἐπανομαδέ-μενοι διὰ τοῦτο καὶ ἅγιοι, θεοιο, θεοῖοτατοι, προβαλλόμενοι αὐτοὶ μόνον τοῦ Πατριάρχου καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἰδι-αίτερά τινα προνόμια ἔχοντες ὡς λ. χ. τὸ εἰσέναι εἰς τὸ θυσιαστήριον. «Οἱ γὰρ Πατριάρχου προβαλλόμενοι Ὀρθό-δοξοι βασιλεῖς, λέγει ὁ Βαλαμών, δι' ἐπικλησίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ χριστοὶ ὄντες Κυρίου, ἀκωλύτως, εἶτε βούλονται εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον εἰσέρχονται καὶ θυμῶσι καὶ σφραγίζω-σι μετὰ τρικηρίου καθὼς οἱ Ἀρχιερεῖς.» Τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἐπὶ τῶν ἐκκλησια-στικῶν πραγμάτων ἀγανακτοῦσιν ὁ ἱστο-ρικὸς Σωκράτης λέγει «Συνεχῶς δὲ καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆ ἱστορίας περιλαμβάνομεν» διότι, ἀρ' οὐ χριστιανίζειν ἤρξαντο, τὰ τῆς ἐκκλησίας πράγματα ἤσταντο ἐξ αὐτῶν καὶ αἱ μέγιστα σύνοδοι τῆ αὐτῶν γνώμῃ γεγονῶσι τὰ καὶ γίνονται.

Πῶς ταύτων ὁμῶς ὑπάρχουσι πα-ραδείγματα μαρτυροῦντα ὅτι οἱ Αὐτοκρά-τορες ἐπενέβαινον εἰς τὰ ἱστορικῶς τῆς Ἐκκλησίας, τ. ἔ. εἰς ἔργα ἀνήκοντα μόνος τοῖς ἐπισκόποις, αὐτοῖς δ' ὁ Μ. Κωνσταντίνος, καὶ τοι προκληθεὶς τῷ 315 ὑπὸ τῶν Δονατιστῶν ὅπως κληθῆ αὐτοῦ διαφερομένου πρὸς τοὺς ὀρθο-δόξους, εἶπεν αἰτείτε παρ' ἐμοῦ κρί-σιν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, ἐνῷ ἐγὼ αὐτοὺς τὴν τῷ Χριστοῦ κρίσιν προσδοκῶ ἐῖτα ὁμῶς ἐδέχθη τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀήκου-σεν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν (Δονατιστῶν καὶ Ὀρθοδόξων) τοὺς ἀπεσταλμένους καὶ ἐδίκασεν αὐτοὺς. » Καθίσταται ἀρα ὁ Μ. Κωνσταντίνος δικαστῆς ἐπισκό-πων, καὶ ἐπεμβαίνει οὕτω εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐκκλησίας. Τοῦτο ὁμῶς κατὰ τὴν κανονολόγον τῆς «Πατρίδος» σημαίνει ὅτι ἀ ἔκκλησία ἔχουσα αὐτοτελή καὶ ἀνεξάρτητον τὴν σφῆραν τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς, ἐξαρκεῖται μὲν εἰς τὰ ἴδια δικαία, δὲν ἐπιτρέπεται ὁμῶς καὶ τὴν ἐπέμβασιν τῆς πολιτείας εἰς καθρῶς ἐκκλησιαστικῆς φύσεως ζητή-ματα !!!

Ὀλίγα ἔτη μετὰ ταῦτα παρουσιάσθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡ γνωστὴ ἀρῆσις τοῦ Ἀρείου, ἣτις κατεγράφε συμῶντα τὸν Χριστιανικὸν κόσμον, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἀδιὰ τις κοινῆς ἐπισκοπῆς ἐκ Θεοῦ κα-θεσταμένος, συνέδοις τῶν τοῦ Θεοῦ λειτουργῶν συνεκρότει. » Καὶ οὐ μόνον τὴν σύνοδον συνεκάλεσεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐναρκτήριον ἐξεφωνήσεν — ἀκαί — λαϊκῶς πρὸς ἐπισκόπους· περὶ εἰρήνης καὶ ὁμο-νοίας ἐλάλησεν, καὶ τοι πάλιν ὁ αὐτοῦ Αὐτοκράτωρ γράφον πρὸς τὴν Ἐκκλη-σίαν Ἀλεξανδρείας λέγει: «Συνεκάλε-σα εἰς τὴν Νικαέων πόλιν τοὺς πλεί-στους τῶν ἐπισκόπων, μεθ' ὧν περ-εῖς ἐξ ὧν ἐγὼ ὁ συνθεοῶ-των ὑμέτερος καθ' ὑπερβολὴν εἶναι χαίρων καὶ αὐτοῦ τῆς ἀληθείας ἐφέ-τασιν» ἀλλὰ καὶ ὅπως αὐτὸς ἐκρίνε περὶ τοῦ δόγματος κρησυχείας ἐξ ἀρχῆς ὑπὲρ τοῦ Ὁμοουσίου, οὕτως ἐκρίνε καὶ ἀπεράσιος καὶ ἡ σύνοδος. Ὅτε δὲ Εὐ-σέβιος, ὁ Καισαρείας συντάξεν ἡμολο-γίαν πίστεως, ἐνεκα τῶν ἀμφισβητησῶν τινῶν Ἐπισκόπων, μὴ περὶ ἐξου-σας τὸν ὄρον αὐτοῦ Ὁμοουσίου, ὁ αὐτο-κράτωρ ἀρθρότατα περιέχειν αὐτὴν ἐμπα-τύρησεν οὕτω τε καὶ ἑαυτὸν φρονεῖν ἐμαρτύρατο, καὶ ταύτη τοῦ πάντας συγκρατοῦσθαι καὶ ὑπογράψαι τοῖς

δόγμασι και συμφωνίαι τούτοις αυτοίς παρεκλήθητο, ενδ' μόνον προσεγγαρεύοντα ρημάτων του 'Ομοσπίου, ο και αυτοίς ήρμηνεύει λέγων...

Και μετά την Σύνοδον όμως οι έριδες εξηκολούθησαν, διότι οι 'Αρειοί πάντες έστρεψαν τα βέλη αυτών κατά του Μ. 'Αθανασίου, δε ο Μ. Κωνσταντίνος ήναγκάσθη, και ται: παρεκλήσθη της αδελφής αυτού Κωνσταντίας υπέκρινε ν' ανακλήσει εκ της εξορίας ού μόνον Ευσέβιον τον Νικομηδείαν και Θεόγνον τον Νικαίας, αλλά και αυτών εν 'Αρειον, εν εδ' βασιλεύς έγγραφον επιδίδοναι την πίστιν εκθέουσιν: ο δε βιβλίον συντάξας τω βασιλεί προσομιζει...

Μετά τα γεγονότα ταυτα ο 'Αρειος αδελφά του Αυτοκράτορος έχωρει επί την 'Αλεξάνδρεια αλλ' ο 'Αθανάσιος ουκ έδέχεται ουτόν. α'Ο δε βασιλεύς έβρέως ενεγκών, τάδε 'Αθανασίω γράφων ήπειλήσεν: 'Εχω τοννον της έμης βουλής το γνώρισμα πάσι τοις βουλομένοις εις την 'Εκκλησίαν εισελθόντων ακώλυτον παράσχου την εισόδον. 'Εάν γάρ γινώ, ως κεκόλυκας τινας αυτών της 'Εκκλησίας μεταποιουμένους, ή απέρχας της εισόδου αποστελώ παραχρημά τον καθαιρόνόντά σε εξ έμης κελεύσεως και του τόπου μεταστήθοντα.

Ότε είτα εν έτει 335 προσεκάλεε τους επισκόπους εις την εν Τύρω Σύνοδον προς τοις άλλοις έγγραφε τάδε: α... 'Εάν γάρ τις, ως εγώ ουκ οίμαι, την ήμετέραν κελεύσειν και νυν διακρούσασθαι πειρώμενος, μη βουληθή παραγενέσθαι, έντεθεν παρ' ήμών αποσταλήσεται, δε εκ βασιλικού προστάγματος αυτόν εκβαλόν, ως ου προσδέκνεν όροις αυτοκράτορος όψει της άλθηθείας εξενεχθείσιν άντιτεινείν, διδάξει' ο δε 'Αθανάσιος, εις δε ταυτα απέδλεπον, αείδει δόκει τα του βασιλέως απειλητικά γράμματα δι' ο και μετέθε εις την Σύνοδον, αλλά αλογοιάμενος ουκ ακίνδυνον αυτώ διατρέβειν εν Τύρω...

σθαι την εξέτασιν επ' αυτου βαλέως». Και ιδού ο 'Αθανάσιος, επίσκοπος ών, και υπό συνόδου επισκόπων δικαιοσθε προσευχέι προς τον αυτοκράτορα και διεταί αυτών εν Τύρω κερκίμενων γενέσθαι την εξέτασιν επ' αυτου βασιλέως» ο δε ουοκράτωρ καθίσταται τοιούτοτρόπως επί δικαστής Σύνοδον και προστάσσει άνα πάντες, όσοι την Σύνοδον την εν Τύρω γενομένην επλήρωσαστε, ανυπερέβως εις το σφραγίσσον της ήμετέρας ήμερότητος επισηχθήτε, τοις έργοις αυτοις επιδείξοντες το της ήμετέρας κρίσεως καθαρόν και αδιάστρονον επ' έμου, ον του Θεου γνήσιον είναι θεράποντα ουκ άν άνοιθήτε. ο Καλεί έθεν προς εαυτον άμείως την Σύνοδον ίνα δώση αυτώ λόγον των ύπ' αυτης κερκίμενων και πεπραγμένων. 'Επειδή δε οι περι τον Ευσέβιον αείπ έτέρων χωρούσι διαβολήν, διδάξαντες τον βασιλέα, ως είη 'Αθανάσιος απειλήσας κωλύσειν πεμθρήναι τον είπον, το εξ έθους εκ της 'Αλεξανδρείας εις την Κωνσταντινου πόλιν κομιζόμενον... Τούτοις συνπραγείς ο βασιλεύς, και εις θυμόν άχθείς, εξορία υποβάλλει τον 'Αθανάσιον, της Γαλλίας μελυσας οικείν. 'Εδίκασε δε και κατεδίκασεν ο Αυτοκράτωρ ουτω τον 'Αθανάσιον, διότι αη εκκλησία έχουσα αυτοτελή και ανεξάρτητον την σφαιραν της δικαιοδοσίας ουτης έφαρκεται μόν εις τα ίδια δικαιο, δεν επιτρέπει όμως και την επέμβασιν της πολιτείας εις καθαρώς εκκλησιαστικής φύσεως ζητήματα. !!!

Τα όλιγα ταυτα εκ των πολλών παραδείγματα δεικνύουσιν όποιαι ήσαν αι σχέσεις της πολιτείας και 'Εκκλησίας επί του πρώτου χριστιανου Αυτοκράτορος, και περ του ίδιου λέγοντος αλλ' ήμεις μόν των είσω της 'Εκκλησίας, εγώ δε των εκτός υπό Θεου καθεσταίμενος επίσκοπος: άν είην.

('Ακολουθεί.)

ΤΑ ΕΝ ΜΥΡΤΩ ΠΑΡΑΔΟΣΑ

ΟΥΤΕ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ, ΟΥΤΕ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Γνωρίζουσιν ήδη οι ήμετέροι άνωγνώσται την απέδρασιν του πρώην Μητροπολ. Κυρηναίος κ. Κυρίλλου Βασιλείου ώρας τινος μετά τας ταραχάς της προπαραβούσης Πέμπτης και τας μετά διακρύων εξομολογήσεις του προς του Πατρός της Ι. Μονής τ.ο. 'Αγ. Παντελεήμονος και άλλους αξιοπίστους λαϊκούς. Οι άγνοοσντες τον άνθρωπον είπιστευσαν ίσως δε συνήλθεν εις εαυτον και κατείδε το δάκρυον εις ο διηνεκώς εξυλιέται απο οτω ήδη έτών, και απέρχισσε ν' ανακόψη τον βλεθρίον δρόμον του, και τοτο διεκίωσθαι ή έπραττε πάς άνθρωπος διατηρών όπωσδήποτε τας φρένας σφίξας και υγιείς.

Η ΠΑΛΙΝΩΔΙΑ ΤΟΥ

Μετά την πάροδον όμως του τρόμου, ύρ' ου κατελήρη και την αποδοθείσαν εις αυτον ασφάλειαν της ζωής του, ην σημειωτέον ουδεις πετε ήπειλήσασ κίνδυνος, ο κ. Κύριλλος Βασιλείου επανήλθεν εις τον παλαιόν άνθρωπον, οσον ένωρίσαν αυτον πάντες οι όπωσδήποτε σχετισθέντες μετ' αυτου.

Τω π. Σαββάτω μετέθε εις Μύρτου ο έντ. 'Αρχιεραμματαίς μετά του βουλευτου κ. Χρ. Σώζου ίνα ως πρόεδρος της υπεπιτροπείας επί του αρχιεπισκοπικού νομοσχεδίου και μετ' ενός των Χριστιανών μελών αυτου συνεννοηθή μετ' αυτου Μητροπολίτου Κυρηναίος και επιτύχη την συνεργασίαν αυτου μετ' αυτου Κιτίου προς σύνταξιν του εν λόγω

νομοσχεδίου, διαβεβαιώσας αυτον δε εληφθησαν πάντα τα αναγκαία μέτρα προς ασφάλειαν της ζωής του και διατήρησιν της δημοσίας τάξεως.

Τα περι του διαβήματος τουτου ο έντ. 'Αρχιεραμματαίς εξέθεκεν εις το Ν. μολ. Συμβούλιον ως εξής: «Πρώτη παρεμπιπτούσα έκθεσίς της αίρετης 'Υπεπιτροπείας, διορισθείσης τή 6 Μαρτίου (ν. ή).

Προς τον Πρόεδρον και τα Μέλη του Νομοθ. Συμβουλίου.

1) 'Η αίρεση των 'Υπεπιτροπείας διορισθείσα τή 6 Μαρτίου 1908 προκαλεί όπως αναφέρη τα έπομένα:

2) 'Επί τω σκοπώ ενάρξεως της εργασίας της 'Επιτροπείας, ο Πρόεδρος τή 11 'Απριλίου 1908 πρόφορικώς προσεκάλεσε τον Πανιερώτατον Μητροπολίτην Κυρηναίος ίνα προσέλθω εις την 'Αρχιεπισκοπήν και συνεργασθώ μετ' αυτου Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου προς σύνταξιν της 'Εγκυκλίου έκδοθισμένης υπό της Ι. Συνόδου της Κύπρου διατύπωσης του τρόπου της έκλογής αρχιεπισκόπου συμφώνως προς τα αρχαία έθνη της Αυτοκραλίου 'Εκκλησίας της Κύπρου. 'Εγένετο δε εισήγησης δε τα χριστιανικά μέλη της 'Επιτροπείας ήμών θα βοηθήσασιν τοις επισκόπους και το πόρισμα να περιληφθή εν Δελτίω Νομοσχεδίου 'Η Α. Πανιερώτης απέκρουσε την πρόσκλησιν.

3) Τή έπίοσην 12 'Απριλίου 1908 ο πρόεδρος προσεκάλεσε τον Πανιερώτατον Μητροπ. Κυρηναίος ίνα έθελουσίως συνοδεύσει αυτόν εις την 'Αρχιεπισκοπήν τή έπείρα εκείνη ίνα δώση μαρτυρίαν εν συνεδρία της 'Υμετέρας αίρετης 'Επιτροπείας τή 10 π. μ. της 13 'Απριλίου 1908. 'Η Α. Πανιερώτης απέκρουσε την πρόσκλησιν ταύτην. Αί προσηρηθέντι έγγραφοι άνωκινώσεως υπό στοιχεία Α, Β, και Γ, έπειτα έθρημειώθησαν. 'Η Α Πανιερώτης απήντησε προφορικώς εις την τελευταίαν εν τή έννοία της έγγραφου άνωκινώσεως υπό στοιχείον Δ. 'Ο 'Αρχιεραμματαίς πρόεδρος της 'Υμετέρας αίρετης 'Επιτροπείας είπειν δε ή Α. η. σις υπό στοιχείον Γ έπικρώ, καθόρισε το κλητέονον πρόσωπον. 'Η Α Πανιερώτης επέχρησε την σίασιν αυτής και είτα έγγραφε την έπιστολήν υπό στοιχείον Δ.

4) 'Εγένετο συνεδρία της 'Επιτροπείας σήμερον. 'Ο πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου περίστη εν άπάντησιν κλήσεως υπό στοιχείον Ε. προσηρηθέντος. 'Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρηναίος δεν προσήλθεν.

5) 'Η 'Υμετ. 'Επιτροπεία προκαλεί ώσυνώτως δεως αναφέρη δε κατά την ειρημένην συνεδρίαν μελες της 'Επιτροπείας ήμών ο έντ. κ. Σ. 'Αρσούκος είπειν δε ένωρει κλητικόν του όπας άπόχη των εργασιών της 'Υμετ. 'Επιτροπείας και παραιτείται, επιφυλασσόμενος το δικαίωμα όπως έκθεση έγγραφως προς την 'Υμετ. 'Επιτροπείαν τους λόγους της άποχής του. ους και προφορικώς το έντ. μέλος εξέγησε προς την 'Υμ. 'Επιτροπείαν. Το έ. τ. μέλος μετά τουτου παρητήθη.

6) 'Η 'Υμετέρα έπιτροπεία έθεώρησεν εύλογον δει πρέπει το Συμβούλιον άμείως να γενήσκη ενήμερον των γεγονότων τούτων.

('Υπογ.) Ι. Ε. ΚΛΩΖΟΝ πρόεδρος Ι. Α. ΒΑΚΝΕΛΛ Χ. ΣΩΖΟΣ Ι. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΔΙΑΜΕΙΘΕΝΤΩΝ ΕΠΙΤΡΕΨΑΝ

'Εγγράφον Α. Μάρτου 12 'Απριλίου 1908

Πανιερώτατε, Ληθάνας την τιμήν να προσκλήσω την 'Υμετ. Πανιερότητα όπως δώση μαρτυρία εν συνεδρία της αίρετης 'Επιτροπείας του Νομοθετ. Συμβουλίου περί

τινος Νομοσχεδίου προς διατύπωσιν του τρόπου της εκλογής και διορισμού αρχιεπισκόπου Κύπρου, γεννησμένη εν τή αρχιεπισκοπή εν Λευκωσία τή 10 π. μ. αύριον 13 'Απριλίου 1908 αναχωρούτα ουχι βραδύτερον της 5 μ. σήμερον εκ της Μητροπόλεως Μύρτου υπό τας προϋλαξείσ αιτίνας έγινοντο παρά της Κυβερνήσεως υπέρ της ασφαλείας ήμών και της διατήρησεως της δημοσίας τάξεως.

'Εχω την τιμήν, Πανιερώτατε, να είμαι εύπειθής θεράπων.

Ι. Ε. ΚΛΩΖΟΝ

'Εγγράφον Β.

Προς την Α. έντιμότητα τον κύριον 'Αρχιεραμματαί της Κυβερνήσεως Κύπρου.

'Εντιμε Κύριε,

'Εχω ανά χείρας έγγραφον της 'Υμετέρας έντιμότητος υπό ήμερομ. 12 'Απριλίου, δι' ου κλητεύετε τον Μητροπολίτην Κυρηναίος, όπως δώση μαρτυρίαν εις συνεδρίον υπεπιτροπείας του Νομοθετικού Συμβουλίου επί νομοσχεδίου τινός προσοσύντος περι διατύπωσης της διεξαγωγής εκλογής και διορισμού 'Αρχιεπισκόπου Κύπρου, ήτι: θα λάβη χώραν εις την 'Αρχιεπισκοπήν Λευκωσίας τής 10 ώραν τής πρώτης αύριον 13 'Απριλίου. Είς άπάντησιν λέγομεν δε ή κλητεύσεως αυτη δεν άφορμ' έμ' εδοτις από της 13 28 Μαρτίου τυγχάνω αρχιεπίσκοπος Κύπρου και ουχι Μητροπολίτης Κυρηναίος.

'Επί τούτοις διατελώ εν Χριστώ εύχέτης.

† 'Ο Κύπρου ΚΥΡΙΑΛΟΣ Πρόεδρ. Ι. Συνόδου.

'Εγγράφον Γ.

Μάρτου 12 'Απριλίου 1908.

Προσεκλώ 'Υμ'α: Κύριλλε Βασιλείου Πρόεδρε της Ι. Συνόδου Κύπρου νυν διατρέποντα εν Μύρτου να έμφανισθήτε ένωπιον Αίρετης 'Επιτροπείας του Νομοθετ. Συμβουλίου Κύπρου εν τή 'Αρχιεπισκοπή εν Λευκωσία τή 10 π. μ. της 13 'Απριλίου 1908 αναχωρούσας μετ' έμου ύρ' ά μέτρα έκλήθησαν υπέρ της ασφαλείας ήμών και προς διατήρησιν της δημοσίας τάξεως.

Ι. Ε. ΚΛΩΖΟΝ 'Αρχιεραμματαίς Πρόεδρ. της Αίρετης 'Επιτροπείας.

'Εγγράφον Δ.

Προς την Α. 'Εντιμότητα τον 'Αρχιεραμματαί

'Εντιμε Κύριε,

'Εχω ανά χείρας έγγραφον της 'Υμετ. 'Εντιμότητος: δι' ου κλητεύετε τον Κύριλλον Βασιλείου όπως παρουσιασθή πρό της Αίρετης 'Επιτροπείας του Νομοθετ. Συμβουλίου Κύπρου εν τή 'Αρχιεπισκοπή Λευκωσίας κατά την 10 π. μ. ώραν της 13 'Απριλίου 1908. Είς άπάντησιν δηλούμεν τή 'Υμ. 'Εντιμότητι έγγραφως δε και προφορικώς, δει δηλ. το έγγραφον τουτο δεν άφορμ' έμ', καθόσον κλητικός ών και φέρων ώριμώμενον εκθών τή: 'Ορθόδοξου 'Ιεραρχίας τον του αρχιεπισκόπου Κύπρου, ανακόσαστον από του όνόματός μου, δι' αυτου κυρίως γνωρίζομαι, ου έλλείποντος, ουδέν μοι επιτρέπεται ως κληρικώ να ένεργήτω και πράξω.

'Επί τούτοις διατελώ εν Χριστώ εύχέτης.

† 'Ο Κύπρου ΚΥΡΙΑΛΟΣ Πρόεδ. της Ι. Συνόδου.

Ο κ. ΚΥΡΙΑΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μετά την από του Μητροπολ. Θρόνου παραιτήσιν του ο κ. Κύριλλος Βασιλείου ως προς την μεγάλην πλειονότητα του Κυπριακού λαου και του κληρου και ως προς τας Κυβερνητικάς άρχεις ουδέν ή πέρι νόμιμον και κανονικόν ζήτωμα έκκλησιαστικόν και συνεπώς ουδέν έχει δικαίωμα του λοιπού διαχειρίσεως των της Μητροπόλεως Κυρηναίος. Οι 'Ορθόδοξοι κάτοικοι της διοικήσεως του Μητροπολ. Θρόνου

σφειλούσι να προστατεύσασιν την περιουσίαν αυτου εκλεγόντες κατά τα εκκλησιαστικά νόμιμα διαχειριστικήν Επισκοπικήν Επιτροπείαν μέχρι της κανονικής εκλογής Μητροπολίτου.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Είχε φθάσει εις Μύρτου ή εν Λευκωσία γαλλικησά φήμη δει εθην άνεγνωρίσθη ο κ. Κύριλλος Βασιλείου και παρά της Κυβερ. ως αρχιεπίσκοπος. 'Ο κέρβερος της Μητροπόλεως και πατήρ του παρητημένου Μητροπολίτου εν τω ένουσιασμού του προσφέρει τας όρνιθας εις τους εργατάς και υπηρέτας να συμποσιάσωσιν επί τή χαρισσώσων είδήσει, αλλά διακαρτέρεται ή σύζυγος του ήτις επιμένει να μεταφέρωσιν αυτάς εις την 'Αρχιεπισκοπήν διότι ώτοκοσθαι.

Η ΦΥΓΗ ΤΟΥ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

'Εφυγε τή π. Τρίτη ο αντιπροσωπος του Οίκουμην. Πατριαρχείου και Μητροπολ. 'Αγγιάλου κ. Βασίλειος δια Λεμησών συνοδευόμενος και υπό μελών της εν Λεμησώσ 'Αμφιάς και δετεφθασεν εκεί συνάδουθη δια των οδών υπό πενήτηντα έπίππων ζαπτιέδων υπό τας σφοδράς επιδολιμασίας και αποδοκιμασίας εκ έκαστέρας μερίδος.

'Ανανδρος και δειλός ο κληρικός ουτος όσον ουδε γυνή και συναισθανόμενος την κοινήν αγανάκτησιν και όργην ήν έπισπασάτο καθ' έαυτον δια της άκατονομίαςτου πολιτείας του απέφυγε να επιδισασθ' εν Λάρνακι και διηρυσσε την μακράν οδόν εις Λεμησών ίνα τεθή υπό την σκέπην της εκείνη οικειρινης πατρίδος προς σωτηρίαν του ουδ' έμθεν κινδυνεύοντος σαρκίος του.

Ραδιοόργος, όβριστής, συκοφάντης, δολοπόλοκος σκευωρός και πάσης μορθησίας και εμπαιθείας κατάμεστος έφυγεν ίσως ικανοποιημένος δει εξήψε τα πάθη και τα μίσην εν μέσφ ήμών και ήγειρε νέαν πέτραν σκανδάλου κατά της ήσυχίας και της ειρήνης εν τή νήσω. 'Η χαρά του όμως θα είναι πολύ βραχεία, διότι το οικοδομημά του χειρήμενον επί του ψευδούς και του δόλου έσται έρημερον και θα καταπέση εις έρείπια υπό την ισχυράν πνοήν του δικαίου και του όρθου.

Τα έθνικά εν Λευκωσία σωματεία δι' έσχάτης περιβαλόντα περιρρονήσεως τον πανώλεθρον όθμιον της ήρωικής 'Αγγιάλου απήχρισαν αυτών και της τιμής της αποδοκιμασίας, τα εν Λάρνακι όμως και Λεμησώσ τοιαύτα, διερμηνεύοντα την άποστροφήν και την αγανάκτησιν του Κυπριακού λαου απήνυθαν δριμυττας τηλεγραφικάς αποδοκιμασίας εις Λεμησών προς της επιδιδάσεως του άς θα φέρη ως μόνον καρπών της αίσχρας πολιτείας του και έφοδιον εις την περαιτέρω δράσιν του.

Βαθυτάτην θλίψιν και ιερών αγανάκτησιν προκαλεί παρά παντί φιλοπάτριδι και εύσεβει 'Ελληνη ο διαλογισμός δει τοιοστων ήθικών τέρως φέρει το άγγελικόν σχήμα εν τή 'Ελληνική 'Ορθόδοξω 'Εκκλησίη και κατέχει το αρχιερατικόν άξίωμα άνθρωπος άξιος της έσχάτης περιρρονήσεως και αποστροφής.

'Εάν οι εν Φαναρίφ έχωσι πως σφας τας φρένας και περιτώσασιν στοργήν τινα προς την 'Εκκλησίαν και το δουλεθρον ήνων ήμών έξόχως φιλόπατρι: και θεάρεστον οά πράξωσιν έργον άποσχίζοντες τον άποτρέπαιον τούτον άνθρωπον από της τεμνης χηρείς του i. κληρου και θάπτοντες αυτον υπό τας άρας σύμπαντος του 'Ελληνικού 'Εθνους.

